

219.

c. 801

*Alcvinus monachis Lirinensibus de bonae conversationis fama gratulatur, precibus eorum se commendat, ad mutuam caritatem et pacem eos exhortatur.* c. 801.

*Cod. H fol. 42—43<sup>a</sup>.*

*Edd. F 216, J 249. — Migne col. 495.*

5 RELEGIOSAE CONGREGATIONI SANCTISSIMI PATRIS HONORATI<sup>1</sup> ALCHVINUS DIACONUS  
SALUTEM.

Congaudeo multum de optima fama conversationis vestrae, et regularis vitae observatione, et piae pacis unanimitate, quam testimonio nostrorum vel aliorum audivimus. Sed certius horum fratrum relatione<sup>2</sup> omne bonum, sicut desideramus, de vobis  
10 audientes, idcirco studiosius meam parvitatem sanctis orationibus vestris commendare curamus, deprecantes, ut nostri nominis habere dignemini memoriam; sicut beatae memoriae pater vester venerandus olim mihi perdonatum habere credimus, quod his litteris, horumque simul fratrum suggestionem renovare studemus; quia magnam, ut fateor, fiduciam de Deo servientium intercessione in cordis dulcedine habemus; quia  
15 quod mihi deest in meritis, illorum precibus, largiente divina gratia, possidere<sup>b</sup> optamus. Quid est, quod pia unanimitas sanctae congregationis non valeat impetrare apud eum, qui ait: 'Ubi sunt duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio Matth. 18, 20. eorum'? Quid est dulcius, quam Christum semper habere praesentem, quam filii Dei vocari, ipsa veritate dicente: 'Beati pacifici, quoniam filii Dei vocabuntur'? Ideo ib. 5, 9.  
20 pernecessarium est omnibus, sed magis in sacro ordine regularis vitae degentibus, concordiae bonum omni studio observare et pacis unanimitem; quia qui veritatem sanctae pacis non custodiunt, dignitatem filii perdere certum est: 'videte', dixit egregius Gal. 5, 15. doctor, 'si invicem mordetis, ne invicem consumamini'. Non potest recte filius Dei dici, qui pacem non vult amplecti. Pax concordiam fratrum et caritatem copulat  
25 proximorum. 'Pacem meam', dixit dominus, 'do vobis, pacem meam relinquo vobis', Ioh. 14, 27. id est, in pace dimisi vos, in pace inveniam vos. Proficiscens voluit dare quae desiderabat rediens in omnibus invenire.

De hac piae pacis bonitate ideo diligentius suggero vobis, carissimi fratres, quia maxime fraus diabolica murmurationis sagittam inter fratres immittere solet, sciens  
30 perfectam ibi non esse caritatem, ubi murmurationis telo caritatis unanimitas<sup>c</sup> vulneratur. Caritas est, quae cooperit multitudinem peccatorum, sine qua etiam peccata 1. Petr. 4, 8. non dimittuntur: quam beatus apostolus in tantum laudavit, ut nec martirium, nec Cf. 1. Cor. 13, 3. saeculi contemptum, nec flammaram incendia sine illius bonitate prodesse testetur: 'In hoc enim, inquit, dixit dominus Iesus, cognoscent omnes, quia mei discipuli estis, Ioh. 13, 35. si dilectionem habueritis ad invicem'. Omnis oboedientia vel humilitatis subiectio in monasteriis caritatis munimine roborari debent, quae sine simulatione falsae extrinsecus ostentationis in corpore fieri necesse est; sed ex corde diligere nos debemus opereque ostendere, quod in cordis thesauro reconditum habemus. Angelicam vitam vivit in terris, qui pacifica caritate et sancta dilectione vivere inter homines studet; et quod  
40 hic ex parte habere incipit, in beatitudine caelesti pleniter possidere gaudebit. Haec Luc. 10, 42.

219. <sup>a</sup>) Lemma: Ad Hillirienses fratres H. <sup>b</sup>) possedere H. <sup>c</sup>) corr. in unianimitas H.

1) monasterii in Lirinensi insula saeculo quinto ineunte ab Honorato episcopo Arelatensi conditi.

2) Cf. infra p. 364: fratres venerabiles et relegiosi de monasterio Hilirinae insulae ante paucos dies venerunt ad nos. Exemplar epistolae monachis Gothiae de erroribus Hispanorum scriptae iam a. c. 798.

45 Lirinensibus misit; cf. supra p. 216.